

L.S.,

Wat de “Wet verduidelijking beoordeling arbeidsrelaties en rechtsvermoeden” mij niet verduidelijkt, is welke problemen er zijn en wat de oplossing is.

De volgende problemen spelen volgens mij in meer en mindere mate.

1. Bescherming ZZP-ers aan de onderkant van de markt.
2. Onvoldoende inkomsten sociale premies (ziekte / pensioen)
3. Afdekken (maatschappelijke) risico's indien ZZP geen AOV heeft
4. Problemen in onderwijs en zorg (met kostenverhoging)

Het feit dat met invoering van de Wet DBA en het afschaffen van de VAR de overheid zelf een onduidelijk situatie en dus haar eigen probleem heeft gecreëerd, laat ik hier buiten beschouwing.

Waarschijnlijk hebben zeer weinig zzp-ers bezwaar tegen het beschermen van ZZP-er aan de onderkant van de markt. Hier is in jurisprudentie al voldoende over geschreven om hier beleid op te schrijven.

Verder gaat het bij probleem 2 en 3 mijns inziens over het invoeren van extra belastingen/premies, waar we allemaal niet blij van worden, maar dit valt misschien nog uit te leggen in een breed perspectief. Waarbij de zzp-er de keus moet krijgen dit publiek of privaat te verzekeren.

Bij de doelgroep Zorg en Onderwijs, kunnen maatwerkoplossingen (adhv SBI codes o.i.d) gemaakt worden om de praktische en financiële problemen te stroomlijnen. Daarnaast zijn niet de ZZP-ers in de zorg of onderwijs het probleem, maar het beleid dat de overheid zelf de afgelopen jaren heeft gevoerd.

Wat alleen helemaal niet valt uit te leggen is, dat het “wel of niet ondernemer zijn” aan de hand van de indicaties ‘werken in dienst van de werkgever’ wordt bepaald.

Ik zou toch zelf moeten kunnen bepalen voor welke opdrachtgever ik wil werken, hoelang de opdracht duurt en tegen welk tarief (niet zijnde onderkant van de ZZP markt).

Ik betaal keurig mijn belastingen die de overheid heeft voorgeschreven, heb keurig mij AOV en Pensioen (privaat) geregeld en heb een prima buffer om een slechte periode te overbruggen. Dus ik voldoe aan al mijn verplichtingen en heb een bedrijfsvoering zijnde een “goede huisvader”.

Welk probleem heeft de overheid als ik een interim opdracht doe van 1,5 of 2 jaar? Change projecten zijn nu eenmaal niet in een half jaar gereed, maar vergen wel een volledige fulltime invulling. Dus tijd voor andere opdrachtgevers heb ik niet. En natuurlijk onderhoud ik mijn netwerk, om ook na deze opdracht een nieuwe te kunnen krijgen. Ik heb geen zin mijn buffer “op te eten”.

Stel dat -gedurende mijn langdurige opdracht als change manager- een andere manager met zwangerschapsverlof gaat, en vier maanden vervangen moet worden. Aangezien ik de organisatie en de business goed ken, zou ik de ideale persoon zijn om deze manager tijdelijk kunnen vervangen. Echter ik zou ik in deze tijdelijke rol mij meer als “medewerker” van de organisatie moeten gedragen, waaronder het ontvangen van aansturing en het houden aan de werktijden. Hiermee voldoe ik dus niet aan de gevraagde Indicaties en zou ik alleen de opdracht als uitzendkracht kunnen uitvoeren. Alleen zal het tarief (door marge intermediar) veel hoger worden voor de opdrachtgever, dus dat wil hij liever niet, en ik wil ook niet werken op payroll basis.

In dit voorbeeld zou het dus betekenen, dat mijn opdrachtgever een uitzendkracht (?) moet gaan inhuren voor deze periode (in een krappe arbeidsmarkt), deze volledig moeten inwerken tegen een tarief dat vergelijkbaar is met dat van mij. Op het moment dat deze uitzendkracht is ingewerkt en enige productiviteit kan leveren, is de betreffende manager terug van zwangerschapsverlof.

Ik ben benieuwd wie mij kan uitleggen waarom het zoveel beter is een niet ingewerkte, niet productieve uitzendkracht van buiten aan te trekken, omdat er sprake zou zijn van inbedding....

Welk probleem lossen we hiermee op? Ik heb geen flauw idee.

Ik hoop dat we met z'n allen gewoon weer gaan ondernemen, in plaats van te moeten voldoen aan een hypothetische, bureaucratische Indicaties en daaruit voortvloeiende onzekerheid bij opdrachtgevers, intermediairs en niet te vergeten de ZZP-ers zelf.